

Gyorsbeszélgetés Deák Ágnessel - a küldöttgyűlés után

K: A nem túl szivderítő küldöttgyűlés után - a beszámolón túlmenően - hogyan látod az elmúlt évi KISZ-munkát?

V: Tavaly a megválasztásom után az volt az egyik elképzelésem, hogy a szűkebb értelemben vett politikai munkát, az agit.prop. tevékenységet a kari vezetők sokkal színvonalasabban végezzék, mint eddig. Ez nem sikerült: a munka leállt az alapszervezetekhez került. A másik tervvel, az oktatáspolitikai alakításával és az ehhez kapcsolódó tanulmányi érdekvédelemmel valamivel jobban állunk. Sa nos ez az egyetlen terület, ahol az egyetemi és az országos KISZ-szervezetek ill. más intézményeknek van valamiféle átgondoltabb koncepciója. Ebbe tudunk belekapaszkodni, és az eredményeket hozó ifjúsági parlamentek azt mutatták, h ennek a törekvésnek itt is van bázisa. Évközben úgy tűnt, hogy megvan ez a k irányu /"lentől" - "fentről"/ megerősítés...

K: És most?

V: A küldöttgyűlés után úgy tűnik, hogy ez a program nem jelentett programot a kari szervezet számára; a kari vezetőségen kívül nem volt valódi mozgósító ereje. A csőd hangoztatásával a küldöttgyűlés nem azt jelentette ki, hogy ezt vagy azt rosszul csináltuk, hanem magát a koncepciót utasította el. A magam számára az a tanulság, hogy itt és most a bölcsészkarai KISZ-ben nem egy ilyen programra van szükség.

K: Milyen másfajta programra gondolsz?

V: Amire jelenleg "tömegigényt" látok / az idézőjel - reálisan - 100-150 érdeklődővel számol/, a ténylegesen munkát végző alapszervek maximális támogatása. Ez nem jelentheti az eddigi munkaterületek elhanyagolását. A következő évben 3 fő konkrét feladatra kell a kari vezetőségnek figyelmet fordítania: 1. "szigorubb", azaz pontosabb javaslatot és az eddig történt intézkedésekről megalapozottabb számonkérést lehetővé tevő felkészülés az ifjúsági parlamentekre / erre feltétlenül szükség lenne a következő évben is, összekapcsolva a következő ponttal:/ 2. minál szélesebbkörű szervezett hallgatói részvétel az új tervek kidolgozásában, 3. kidolgozni a hallgatói érdekképviselőt új rendszer

K: Ez utóbbi kidolgozását milyen formában tervezi a vezetőség?

V: Az új érdekképviselő véleményem szerint nem szorítkozhat arra, hogy alkalmasan kiálljunk, elmondjuk stb.; olyan szisztémának kell lennie, amely a hallgatói érdekek közvetítése szempontjából folyamatosan működőképes, és amely folyamatosan kézzelfogható, gyakorlati eredményeket ér el. Ami a kidolgozást illeti: ellentétben az eddigi elképzelésekkel, a vezetőség valószínűleg fel fog kérni alapszervezeteket vagy hallgatói csoportokat különböző alternatívák kidolgozására. Ezek nyilvánosságra hozása után kerül sor a kari vitára. Rákérdés különböző HKR-javaslatokra - a vitára kerülő alternatívák között feltétlenül helyük lehet.

K: A küldöttgyűlés konkrétan nem értékelte a múlt évi munkát, s így a megválasztott alapszervezeti rendszer tanulságait sem. Mi erről a véleményed?

V: Tavaly azt mondtuk az új típusú alapszervezetekről, hogy "ki kell próbálni" ezzel szemben a mostani küldöttgyűlés nem értékelte azokat, nem foglalkozott velük; én személy szerint nem értékelem, hogy - a Beszámolón túl - milyen mértékben történt meg velük ill. a kari KISZ-szel nagával a szembesítés. Jellemző a csönd. Helyzetértékelésnek, visszajelzésnek túl kevés differenciálatlan csődöt bejelenteni, és azt mondani, hogy az alapszervezetben legyen minőségi munka.

Az új alapszervezetek a saját körükön belül jól, de végülis elszigetelten működtek. A "közhasznú" akcióknak nem volt kisugárzásuk a karra, és az még a Gondolat-jelre is elmondható. A bázisteremtés szempontjából különösen az elsősorúknál tragikus a helyzet. A kari vezetőségnek jobban kellett volna tudatosítani az alapszervezetek felelősségét "kifelé", mivel a közhasznuvá-tétel valójában az volt érdekük.

K: Más téma: sokan úgy tartják, hogy az új ösztöndíj-rendszer kialakításában ismét megmutatkozott a KISZ politikai "súlytalansága"...

V: A megítélés nem ilyen egyértelmű. A KISZ-nek a minisztériumi javaslat revíziójával olyan kritikákat is magára kellett vennie, ami nem őt illethetné, hanem azt a döntést, amely ilyen kevés pénzt állapított meg. A KISZ nem számolt arra, hogy ennyi pénzből nem lehet érvényesíteni a jónak ítélt elveket. PL. egyszerre érvényesíteni azt, hogy mindenki jobban járjon és hogy jobban díjazzák a kiemelkedőket. Ennyi pénzből rendkívül kevés csoport differenciált a karon élesen: mindenki kapott 50 Ft-ot /!/, és nem volt sehol 300-nál nagyobb emelés.

K: Véleményed szerint, felveszi-e a programjába a KISZ KB, hogy legyen nagyobb az elosztandó pénzeszeg?

V: Ha felveszi is, nem tudom, hogy mennyire tudja végigvinni. De nem hiszem, hogy ezt a kérdést /"több pénzt!" / a KISZ KB programszerűen vállalná.

K: Köszönöm a beszélgetést.

/ készítette: Hévízi Ottó /

A fenti riporthoz szeretnék néhány megjegyzést fűzni. Véleményem szerint a kari agit.prop. munka ilyenfajta megközelítése nem helytálló.

1. Az agit.prop.munka a politikai munkának csak egy része, és épp az a terület, amelyen = 2-3 kari vezetőségi tag erőfeszítése révén egyáltalán munka folyt.

2. Az agit.prop. munka ilyen jellegű középpontba állítása, hangsúlyozása az új folyamán nem történt meg. A figyelem középpontjában köztudottan az érdekvédelem áll.

3. Ez a terület az, ahol éveken át viszonylag egyenletes, elfogadható színvonalú tevékenység folyt. Ezért az agit.prop. munkát érintő megállapítás utólagosan önkényes minősítésnek tűnik.

Kalmár Melinda

Álságos idők
/kari küldöttgyűlés 1982/

Nem a formák be nem tartásáról, nem a szabálytalanságokról és nem a spontán kúrd demokráciáról...

A küldöttgyűlésen felszólalók jó része az egyikük által bejelentett csődöt fogadta el kulcsszóként, kulcsjelenségként. A vita gyorsan végigfutott a lehetséges és kimondható variációkon: a kari KISZ-vezetőség csődje, KISZ-tagságuk csődje, a KISZ csődje. Az így meghatározott sorból kimaradt: politikai magatartásunk - remélhetően átmeneti - csődje.

Ennek felismerése a következőketesen politikai magatartás szintjén már kötelező. Ha a KISZ-szervezet csődje igaz, akkor annak bejelentésénél tovább nem jutunk. Még viszonylag egzakt megközelítés sem született a csőd okáról, az ifjú